

culturele
ANBI
miv 1-1-2015

371ste concert

Maandag 18 januari 2016

20.00 uur

KCO – BLAZERS

JEROEN BAL, PIANO

Emily Beynon, fluit
Miriam Pastor Burgos, hobo
Olivier Patey, klarinet
Gustavo Núñez, fagot
Helma van den Brink, fagot
Fons Verspaandonk, hoorn

Grote Zaal
Deventer
Schouwburg

Programma

Nikolai Rimski-Korsakov (1844-1908)

Kwintet voor piano, fluit, klarinet, hoorn
en fagot in Bes gr. t. (1876)

Allegro con brio

Andante –

Fughetta, Poco più mosso

Rondo: Allegretto vivace

Francis Poulenc (1899-1963)

Trio voor hobo, fagot en piano (1926)

'Presto'

Lent– Presto– Lent– Presto

Andante

Rondo

PAUZE

Bohuslav Martinů (1890 -1959)

Sextet voor fluit, hobo, klarinet,
2 fagotten en piano (1929)

Prélude

Adagio

Scherzo

Blues

Finale

Francis Poulenc (1899-1963)

Sextet voor blaaskwintet en piano
(1932- '39)

Allegro vivace

Très vite et emporté –

Subitement presque le

double plus lent

Divertissement: Andantino

Finale: Prestissimo-

Subito très lent

Alle tijdens dit concert optredende blazers zijn verbonden aan het Koninklijk Concertgebouw Orkest. **Emily Beynon** trad in 2006 met veel succes op in onze serie samen met het Kungsbäck Trio. Zij heeft inmiddels elf solo-cd's uitgebracht, waarvan er twee een Grammy nominatie kregen. Zij is een bevlogen pedagoog en oprichter van de Nederlandse Fluit Academie (Neflac). **Miriam Pastor Burgos** studeerde hobo aan het conservatorium van Murcia (Spanje). Zij vervolgde haar studies aan de Hochschule für Musik "Hanns Eisler" in Berlijn en daarna bij de 'Orchester Akademie der Berliner Philharmoniker'. Sinds 2012 is zij althoboïst van het KCO.

Olivier Patey studeerde aan de conservatoria van Lille en Rueil-Malmaison en later aan het Conservatoire Supérieur de Paris. Hij won diverse belangrijke prijzen, o.a. bij het Intern. ARD Musikwettbewerb. **Gustavo Núñez** studeerde aan het Royal College of Music in Londen en later in Hannover. Hij won meerdere prijzen o.a. in 1987 1e prijs Carl Maria von Weber Concours in München en is sinds 1999 professor aan de Robert Schumann Hochschule in Düsseldorf. **Helma van den Brink** behaalde in 2005 haar solistendiploma en trad direct daarna in dienst van het KCO. Daarnaast speelt zij veel in kamermuziekverband en treedt zij op als solist. **Fons Verspaandonk** speelde enkele jaren in het Brabants Orkest, later in het Radio Philharmonisch Orkest en trad in 2004 toe tot het KCO. Hij maakt deel uit van het Farkas Quintet en van het koperensemble van het KCO. **Jeroen Bal** studeerde bij Jan Wijn en volgde masterclasses bij György Sebök, György Sándor en Boris Berman. Samen met violist Tjeerd Top en cellist Johan van Iersel, leden van het KCO, vormt hij het Vermeer Trio.

Nikolai Rimski-Korsakov, geboren in een adellijke familie, gaf al vanaf zijn derde jaar blijk van zijn muzikaliteit: hij trommelde ritmisch mee wanneer zijn vader piano speelde en kon al snel de liedjes meezingen die zijn moeder hem voor zong. Vanaf zijn zesde kreeg hij pianoles en leerde hij beroemde opera-melodieën spelen, waarvan die uit Glinka's 'Een leven voor de Tsaar'

de grootste indruk op hem maakten. Op zijn twaalfde werd hij zeekadet en later marineofficier. Tussen de zeereizen door maakte hij kennis met de Westerse muziek (von Weber, Rossini, Meyerbeer, Beethoven en Mendelssohn). In 1861 leerde hij de zeven jaar oudere Balakirev kennen die zijn talent hoog inschatte. Nikolai wilde de marine verlaten, maar dit werd geweigerd waarna een wereldreis volgde die tot 1865 duurde. Met hulp van Balakirev voltooide hij zijn 1e symfonie waarmee al vanaf 1861 bezig was. Met Cui, Moesorgski en Borodin vormde hij onder leiding van Balakirev het 'machtige hoopje' dat zich inzette voor de 'nationalistische' muziek van Rusland. Hoewel Rimski-Korsakov, net zoals het hierboven genoemde drietal, geen gedegen muziekopleiding had gekregen, werden zijn kwaliteiten als componist en instrumentator toch zo hoog ingeschat dat hij in 1871 werd benoemd tot hoofdvakleraar compositie aan het in 1862 opgerichte conservatorium van St. Petersburg. Belangrijke componisten heeft hij les gegeven: Arenski, Glazoenov, Respighi, Stravinski en Prokofjev. In 1872 huwde hij met Nadezhda Purgold, een voortreffelijk pianiste die hem in alles terzijde stond en veel van zijn werken heeft uitgevoerd zodat hun verbintenis wel is vergeleken met die van Clara en Robert Schumann. Rimski-Korsakov componeerde meer dan 15 opera's, koorwerken, liederen, kamermuziek (zes strijkkwartetten) en pianomuziek.

Zijn Kwintet voor blazers en piano is frisse en aanstekelijke muziek.

In Parijs gaat in 1917 'Parade' in première, een ballet van Diaghilev op tekst van Cocteau, met décors van Picasso en op muziek van Satie. De reacties van het publiek waren vergelijkbaar met het schandaal dat de 'Sacre' van Stravinsky in 1913 had teweeggebracht, een 'succès de scandale' dus. Rond Satie groepeerde zich een aantal jonge componisten onder wie Honegger en later ook Poulenc en Milhaud, die door

Satie 'Mes Nouveaux Jeunes' werden genoemd, later 'Groupe des Six' geheten. **Francis Poulenc** werd beschouwd als de komiek van het stel waar zijn uiterlijke gelijkenis met Fernandel (Don Camillo) aan zal hebben bijgedragen, maar hij groeide met al zijn lichtvoetige charme ('oncle Papoum' zoals zijn neefje zei) wel uit tot de meest vaardige en veelzijdige componist van de groep.

Zijn oeuvre omvat een breed scala: opera, ballet, orkest- en koorwerken, piano- en kamermuziek. Liedkunst nam in zijn leven een grote plaats in, hij trad veel op met beroemde zangers als Denise Duval en Pierre Bernac en componeerde een omvangrijk liedrepertoire. Het Trio voor hobo, fagot en piano is het eerste belangrijke kamermuziekwerk van Poulenc. Evenals zijn latere werken getuigt ook deze compositie, in neoclassicistische stijl, van groot vakmanschap. De frisse spontaneïteit van het stuk geeft speelvreugde bij de musici en luisterplezier bij de toehoorders.

Bohuslav Martinů werd geboren in de kerktoeren van een dorpje in Bohemen waar zijn vader torenwachter was. Hij kreeg zijn eerste vioollessen van de dorpskleermaker en ontpopte zich al snel tot een veelbelovend vioolvirtuoos.

Wegens 'desinteresse' werd hij weggestuurd van het conservatorium in Praag. Later haalde hij zijn Staatsexamen en speelde hij een tijdje in het Tsjechisch Philharmonisch Orkest. In 1923 vertrok hij naar Parijs waar hij in armoede leefde en een aantal compositielessen kreeg van Albert Roussel die hij bewonderde. In 1931 huwde hij een vlijtige kleermaakster die de kost kon verdienen zodat hij zich geheel kon wijden aan componeren. In 1940 week hij uit naar New York, waar hij de aandacht trok van de dirigent Koussevitzky die een stimulerende invloed heeft gehad op veel componisten. In de jaren 1942- '46 componeerde Martinů o.a. vijf symfonieën. Na de oorlog werd hij docent compositie aan Princeton University. Vervolgens woonde hij in Nice, in Rome en tenslotte in Zwitserland waar hij stierf. Martinů was een ongrijpbare figuur, die een voortdurende innerlijke drang tot componeren had. Hij begon ermee op zijn tiende op zelfgetrokken notenbalken en was groten-deels autodidact. In zijn werk liet hij zich beïnvloeden door vele stromingen, zoals op Vivaldi en Corelli geba-

gebaseerde stijlvormen, Tsjechische volksmuziek, Debussy-achtige toonkleuringen en door Amerikaanse jazz geïnspireerde ritmen als bij Stravinski. Zijn instelling is verwant aan die van Prokofjev: nationale achtergrond, neoclassicistische invloeden in Parijs, maar uiteindelijk vasthoudend aan de in hun vaderland gewortelde stijl. Het Sextet voor piano en blazers doet met zijn vijf beknopte delen qua opbouw een beetje denken aan een suite uit de barokperiode.

Poulenc schreef zijn Sextet voor piano en blazers als een 'eerbetoon aan blaasinstrumenten waarvan hij sinds hij met componeren begon altijd zoveel had gehouden'. Het werk, net als het Trio neoclassicistisch van aard, begint met veel 'drive' waarna een thema in de blazers volgt dat in meerdere vormom-

mingen door het gehele eerste deel optreedt, ook in het balladeachtige centrale gedeelte. Het 2e deel is zeer herkenbaar als 'Poulenc-idioom' en het 3e deel wordt beheerst door twee thema's, het een levendighytmisch, het ander weelderig-melodieus. Poulenc schaafde lang aan zijn Sextet, dat in 1940 in Parijs in première ging.

Voor dit concert gaf de gemeente Deventer een bijdrage in het kader van een 'Kleintje Cultuur'

VOLGEND CONCERT
WOENSDAG 10 FEBRUARI 2016 20 u.

Ruysdael Kwartet

Nino Gvetadze, piano

Levan Tskhadze, klarinet

Schubert, Quartett-Satz

Mozart, Klarinetkwintet

Schumann, Pianokwintet

Prokofjev, Ouverture over Hebreeuwse
thema's voor klarinet, strijk-
kwartet en piano

19 u. Inleiding Guus van Es, musicoloog

*Programmatoelichtingen en recensies
vindt u op de website:*

www.kamermuziek-deventer.nl